

[Erling Olsen]

forskningen rummer en lang række værdier, som ikke umiddelbart lader sig omsætte eller måle i penge, og den internationale programformulering er egentlig nok så væsentlig som den danske programudnyttelse. Men naturligvis er programudnyttelsen væsentlig, både fordi den tilfører forskningen en række ressourcer, fordi den giver inspiration udefra, og fordi den er med til at give dansk forskeruddannelse et skub fremad, men også fordi vi på en række områder ved at deltage i det internationale forskningssamarbejde kan være med til at give omverdenen et lille skub fremad.

Men det korte af det lange er vel, at vi har været ganske flinke her i landet, når det gjaldt programudnyttelsen. Vi kunne naturligvis nå noget mere, hvis vi fik endnu bedre kontakt mellem privat og offentlig sektor, mellem større og mindre virksomheder og institutioner, hvis vi sørgede for, at vores repræsentanter i internationale forskningsorganer blev endnu bedre briefet, og hvis vores sekretariater, som betjener dansk forsknings udsendte medlemmer, var endnu mere åbne. Men all right, her gør vi noget, og vi må hele tiden anstrenge os for at få endnu mere ud af det, vi gør.

Jeg har ikke hermed stillet krav om flere ressourcer til administrationen af vores deltagelse i det internationale forskningssamarbejde, men ønsket en let omprioritering af disse ressourcer og en bedre udnyttelse. Det er også noget, man normalt siger om mere generelle ting.

Jeg har heller ikke udtrykt ønske om en anden ressortfordeling af opgaverne de danske myndigheder imellem. Jeg synes, vi her i landet spilder kolossalt megen tid på at diskutere, hvem der skal tage sig af hvad, i stedet for at tage os af det, og derfor tror jeg faktisk, at det er vigtigere at styrke koordinationen imellem de eksisterende aktører på feltet. Igen: Det er nogle meget generelle ting.

Hovedkonklusionen er, at når det drejer sig om programudnyttelsen, har vi gjort det ganske godt her i landet; jeg tror nok, vi kunne komme lidt videre, men det egentlig politisk interessante er efter Socialdemokratiets mening program- og projektformuleringen, og så bevæger vi os fra det administrative over på det politiske plan.

Her synes jeg at en debat som den, vi har i dag, er god til at give nogle meldinger. Den første melding, som vi gerne vil give, er, at vi øns-

sker, at det internationale forskningssamarbejde bliver et meget åbent samarbejde. Vi erkender, at konkurrencen fra USA og Japan er en væsentlig drivkraft for forskningssamarbejdet i EF, men vi mener, at vi hverken skal forfalde til en slags eurochauvinisme eller en slags europrovincialisme. Forskningssamarbejdet i EF bør i videst muligt omfang inddrage ikke blot vore nordiske broderlande – og her vil jeg igen understrege det, som hr. Rahbæk Møller var inde på: at det er vigtigt, at forskningssamarbejdet i Norden bliver stimuleret yderligere – men også andre lande uden for EF, hvor en fælles indsats kan være i fælles interesse.

Vi må nok for det andet erkende, at det er meget naturligt for en organisation som EF i sin forskning at lægge vægt på at styrke udviklingen af fællesskabet, både når det drejer sig om konkurrenceevne, og når det drejer sig om livskvalitet, men man kunne måske i lidt mindre omfang lade forskningssamarbejdet være noget i retning af udviklingsarbejde. Kort og godt synes vi, at det er rigtigt, at man sigter mod anvendt forskning, mod udviklingsarbejde, men når man så gør det, synes vi også, det er meget vigtigt, at man – og her er vi nok inde på industriministerens område – i høj grad følger det op, sådan at disse resultater meget hurtigt bliver sat om i praksis.

Når det er sagt, synes vi, at der er grund til fra dansk side også at lægge vægt på, at grundforskningen kommer mere ind i billedet, både fordi den i sit væsen er udpræget international, og fordi forskeruddannelsen i de små lande vil vinde meget ved et øget internationalt samarbejde om grundforskningen. Derfor er melding nr. 2, at vi gerne ser, at man gør en særlig dansk indsats for at styrke det internationale samarbejde om grundforskningen.

En del af forskningen i EF foregår ved det fælles forskningscenter med afdelinger i flere af medlemslandene, og vi synes nok, at noget af denne forskning har et lidt for kraftigt nukleært islæt. Vi mener faktisk, at man også bør interessere sig for projektformuleringerne her, og ligesom vi efterhånden har fået ændret forskningsprofilen på Risø i retning af alternativ energi og miljømæssige spørgsmål, synes vi, at man fra dansk side også kunne arbejde for en nyprofilering af projekterne på de fælles forskningscentre.